

Spørgsmålet om beregningen af skatteyderens forbrug på grundlag af selvangivelsen vil blive behandlet senere.

Såfremt en skatteyder bruger hele sin indtægt, vil hans „oms ved kilden“ udgøre 10 pct. af den skattepligtige indkomst. For hver 1.000 kr., han sparer op af sin indtægt, spares 100 kr. i skat. I den henseende vil „oms ved kilden“ virke nøj-

agtig på samme måde som en almindelig omsætningsafgift.

På grundlag af et anslået totalforbrug på ca. 32 milliarder er provenuet af „oms ved kilden“ skønnet til 3,2 milliarder kr.

XI. *Det samlede skatteprovenu.*

De fire skatteformer under pkt. A-D vil herefter i alt indbringe følgende beløb:

A. Punktskatter etc. (uændret)	7,4 milliarder kr.
B. Den proportionale indtægtsskat	4,0 — -
C. Den progressive forbrugskat	0,9 — -
D. Den proportionale forbrugsafgift	3,2 — -
	15,5 milliarder kr.

Da staten med den nugældende almindelige omsætningsafgift selv bidrager til denne, fremkommer der en besparelse på statens budget, såfremt omsen bortfalder. Denne besparelse bør fortrinsvis anvendes til afvikling af selskabsskatterne samt komme den proportionale indkomstbeskatning til gode. Det samme gælder et evt. merprovenu fra den progressive forbrugsbeskatning.

XII. *Fradragsbestemmelserne.*

Principielt bør der arbejdes med de enklest mulige fradragsregler, idet fradrag ikke bør benyttes til at udligne uretfærdigheder, som hidrører fra andre områder.

Når indkomstbeskatningen bliver proportional til tops, svinder betydningen af de mindre fradrag, og den aftager desuden i takt med en eventuel nedsættelse af proportionalskatteprocenten.

Sådanne udgifter, som indbetales (opspareres) for senere at blive udbetalt som skattepligtig indkomst, bør selvsagt kunne fradrages i indkomstopgørelsen. Hertil hører bl. a. pensionsbidrag, bidrag til private pensionskasser, præmier for livrente o. lign. Præmien for en almindelig livsforsikring (kapitalforsikring) henregnes ikke til denne kategori, fordi den udbetalte kapital ikke bliver indkomstbeskattet.

Af de bestående skattebegunstigede opsparingsordninger bør bidrag til indeksreguleret aldersopsparing (indekskontrakter) fortsat kunne trækkes fra ved indkomstopgørelsen, da udbetalingerne til sin tid vil blive indkomstbeskattet. Denne form for aldersopsparing svarer stort

set til livrenteforsikring. Derimod fritages indbetalinger på kapitalbindingskonti ikke, da de senere frigjorte beløb ikke indkomstbeskattes. Tilskyndelsen til at benytte denne opsparingsform falder dermed bort, idet den sidestilles med alle andre opsparingsformer, der har det tilfælles, at man undgår såvel at betale „oms ved kilden“ som progressiv forbrugsbeskatning. Tilskyndelsen til opsparing for den almindelige sparer ligger da alene i ønsket om at sikre alderdom og familie i forbindelse med den kendsgerning, at det opsparede beløb til sin tid, når de almindelige lønindkomster falder bort eller erstattes af en pension, kan bruges inden for rammen af det forbrug, som er fri for progressiv forbrugsbeskatning eller beskattes på et væsentligt lavere niveau.

Da syge- og ulykkesforsikringer er forsikringer, som samfundet har interesse i at tilskynde til at tegne, og som ofte er lovpligtige, bør de være fradragsberettigede. Dette gælder ikke det nuværende lønmodtagerfradrag. Derimod bør skatteyderne fortsat kunne fradrage sådanne udgifter, som er nødvendige for udøvelsen af erhvervet, herunder kontingent til faglige foreninger, transport mellem delte arbejdspladser, ekstraordinært store transportudgifter til den faste arbejdsplads o. lign. Det bør tillige tages under overvejelse at tillade fradrag af udgift til hushjælp og børnepasning, hvor sådanne må anses for nødvendige, for at forsørgere kan udøve deres erhverv.

Princippet for „oms ved kilden“ må være, at alle udgifter, som ville være blevet